

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

A Clemente XI. Ad Benedictum XIII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

59. Universis, & singulis &c. Monitorium die 9. Decembris 1715.
expeditum contra Compulsores, & Violatores Immunitatis, Jurisdictionis, &
Libertatis Ecclesiasticæ in Civitatibus Panormi, & Messanæ, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74859](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74859)

X.

MONITORIUM

Die 9. Decembris 1715. expeditum contra Compulsores, & Violatores Immunitatis, Jurisdictionis, & Libertatis Ecclesiasticae in Civitatibus Panormi, & Messanae, nec non in Civitatibus, & Dioecibus Catanien., Agrigent., & Liparen., ac Ecclesiastici Interdicti, eisdem Civitatibus, & Dioecibus Catanien., Agrigent., & Liparen. appositi, & praesertim contra Laicos dictarum Civitatum, & Locorum.

Nicolaus Spinula Archiepiscopus Thebarum, Pontificii Solii Assistent, Curiae Caesarum Camera Apostolicae Generalis Auditor, Romanae Curiae Judex Ordinarius, Sententiarum quoque, ac Censurarum, tam in eadem Romana Curia, quam extra eam latarum, ac Literarum Apostolicarum quorumcumque Universalis, ac merus Executor, nec non Judex a Sanctissimo Domino Nostro Papa in infra scripta causa per speciale Chirographum Deputatus, ac Delegatus.

Universis, & singulis Reverendis Dominis Abbatibus, Prioribus, Praepositis, Archidiaconis Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, Parochialiumque, & Collegiarum Ecclesiarum Rectoribus, seu earundem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, caeterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos praesentes nostrae Literae pervenerint, seu quomodolibet praesentabuntur, salutem in Domino.

§. 1. Noveritis, quod hac infra scripta die comparuit coram Nobis Perillustri, & Excellentissimo Domino Nicolaus Jacobatus Sanctissimi Domini Nostri Papae, ejusque Reverendae Camerae Apostolicae Generalis Procurator Fiscalis, & expoluit, quod cum ex veteri, ac laudabili consuetudine singulis annis die quinta Februarii, Sanctae Agathae sacra, pia quaedam supplicatio, seu processio in Civitate Panormi habeatur, in qua cum interventu quorundam ex Regularibus, nec non Capituli, & Canonicorum Metropolitanae Ecclesiae Panormitanae, ac Senatus Panormitani, Sacrae hujus Virginis, & Martyris Reliquiae per Civitatem circumferri solent, timerentque iidem Regulares, ne (sicut alias Saecularis potestatis instigatione accidisse compertum est) aliquis ex Excommunicatis praedictae supplicationi interesse auderet, optimam ratione statuerunt hoc anno, ejusmodi superveniente casu, propriae Crucis vexillo demisso, a supplicatione discedere, ne scilicet communicando in divinis cum publicè denunciatis, incidere in censuras a Sacris Canonibus, Apostolicisque Constitutionibus inflictas. Cumque, uti verebantur, unus ex Excommunicatis, nempe Sacerdos Franciscus Brunus, dictae Metropolitanae Ecclesiae Beneficiarius, vulgò Vidandiere, qui post vespertas ab Ecclesia egressus fuerat, specie quidem sacram supplicationem evitantis, sed revera, ut diabolica calliditate Regulares praedictos eluderet, clanculum ad illam per aliam januam reversus, sub ipsius supplicationis initium, superpelliceo, & dalmatica apud Siculos vulgò Fegatale indutus, comparere ausus fuerit, locumque inter alios Beneficiarios occupare: hujusmodi Excommunicati inopinato aspectu percussus tam Seminarii Ecclesiastici Alumni, quam Fratres Ordinis Praedicatorum Conventum Sancti Dominici, & Sanctae Zitaë, confectum disrupto Supplicationis ordine aufugerunt, eorumque exemplo Fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia nuncupati della Gangia, & una cum eis Augustiniani, Carmelitaë, ac Minimi S.

Francisci de Paulà supplicationem ipsam sacrilega Excommunicati praesentia prophanam defecerunt, proprium quique Conventum repentes, exceptis dumtaxat Fratribus Tertii Ordinis Sancti Francisci, & Vicario illius supplicationis, qui a praemeditata fugà defecerunt. Praclarum hoc, perenni omnium laude dignum, obedientiae exemplum erga Apostolicam Sedem, nefarium objurgatorem habuit, quem nunquam habere debuisset, Magistrum scilicet Pizzolantem, Priorem Provincialem Ordinis Fratrum Beatae Mariae de Monte Carmelo, qui ubi suos Religiosos relicta supplicatione ad Conventum regressos conspexit, regressusque causam cognovit, Dei timore contempto, habituque, & officii sui sanctitate violatà, nedum contra dictos Religiosos verba proculit, Ecclesiastico, & Regulari Superiore profus indigna, sed (quod horrendum est) imbecilliores quosdam ex iidem Religiosis, ut ad ipsam supplicationem redire, temere compulsi, ducemque se illis hac in re majori cum scandalo praebere non erubuit in gratiam Ministrorum laicae potestatis, qui propterea acerbiore temeritate, & impudentiae modis eos infectati sunt Regulares, qui eandem supplicationem reliquerant, praecipue vero Superiores, quorum iussu praemissa omnia contigisse existimantur.

§. 2. Ejusmodi autem nefarium facinus praeteris adimpletum fuit per Tribunal illud, quod sacra nomina temere, & per summam impudentiam usurpans, sacram se Ecclesiasticorum Congregationem, seu Junctam vocitat, licet ex hominibus, nedum mere laicis, sed quibusdam etiam excommunicatis publicè declaratis constituitur, cum in eo reperiantur Joseph Fernandez Praeses Tribunalis Regiae Magnae Curiae, Antonius Negri Praeses Tribunalis Consistorii sacrae Conscientiae, Comes Borda Consulor, Nicolaus Pensabene Praeses Advocatus Fiscalis Magnae Curiae Civilis, & Ignatius Perlongus Advocatus Fiscalis Tribunalis Patrimonii, Hujus itaque Congregationis, seu Junctae decreto, nec non consilio, operà, & assistentia dicti Perlongi, sequenti die sexta Februarii sacrilegis vinculis mancipati fuerunt PP. Prior S. Dominici, & Promagister Novitiorum, qui in dicta supplicatione Vicarii munus obierat, PP. Guardianus, & Vicarius Conventus Minorum Sancti Francisci, de Observantia nuncupati della Gangia, PP. Prior, & Vice Prior S. Augustini, PP. Corrector, & Procorrector Minorum S. Francisci de Paulà, eorumque Superior Provincialis, qui omnes in carceres Caltrati ad mare derusi fuerunt, appositis vigilibus, qui ad Carceratorum custodiam, diu, nocturne excubarent, eosque a mutuis habendis colloquiis prohiberent. Damnabilem operam ejusmodi incarcerationibus praestiterunt, praeter praefatum Ignatium Perlongum, Dominicus Piccione, assertor, & abrogator Monarchiae, Fiscalis Matheus nuncupati. Io Vecchio Porterius, seu Satelles, & N. N. alter Porterius seu Satelles.

§. 3. Ad haec eadem Congregatio, seu Juncta in aliam prorupit temeritatem, quippe ejusdem Perlongi operà execrabilem propositionem, jamdiu tempore san. mem. Innocentii X. sub die 15. Januarii 1652. pro schismatica, & haeretica a Sacra Inquisitione reprobata, Regularium Superioribus, aliis quidem ore tenus tantum, aliis vero in scriptis expositam deferri curavit, ab iis improbè requirendo, ut singulos eorum Subditos interrogarent, num parituri essent Decretis Rescriptis, Brevibus Apostolicis, censuris particularibus, seu generalibus, Interdictivè in Siculam Ditionem transmissis, absque eo quod Regio exequatur munirentur; Ita ut illorum nomina, qui illis obedientiam, nullà habità ratione Regii

plicationis, eam illico defecerunt, & proprium quique Conventum repentes.

Provincialis Carmelitarum suorum Religiosos congnit, & ad Processionem redire compulsi, illique se ducem praebet.

Congregatio seu Juncta Ecclesiasticorum dicitur, sed Regularium, qui dicta Processione autogruant, & ipsi in carceres detradit.

Congregatio, seu Juncta praedicta PP. Ignatii Perlongi Advocati Fiscalis exquiri à Superioribus Regularibus, an ipsi, eorumque Religiosi parituri sint decretis Apostolicis in Siciliam transmissis, absque eo quod Regio exequatur, manentur, & singulorum rescriptum scripto exarari postulat.

Panormi in Festo S. Agathae solemniter habetur Processio cum Reliquiis ejusdem Sanctae.

Regulares constituunt à dicta Processione discedere, ubi aliquis Excommunicatus illi interesse audeat.

Sacerdos Franciscus Brunus Metropolitanae Beneficiarius Excommunicatus, Superpelliceo, & Dalmatica indutus eisdem Processioni se immiscere audeat. Alumni Seminarii, & omnes Regulares, exceptis Fratribus Tertii Ordinis S. Francisci, & Vicario sup-

exequatur, se præsuros esse declararent, in alterâ folii parte eorum verò, qui se obedientiam hujusmodi negaturos dicerent, in oppositâ describerentur. Et hæc quidem ab omnibus Regularibus, ut præfertur, impudentissimè requirebantur, majori autem cum audaciâ à PP. Conventus S. Zitæ Ordinis Prædicatorum postulata fuerunt; eorum siquidem constantiam expugnandam cum temerè suscepisset Doctor Dominicus Ondars à Studiis dicti Perlongi, ac etiam N. Conservator Regni, origine Taurinensis, unanimiter bellum, seu folium, quod conscriptam recensita propositionis approbationem continebat, subscribendum iis detulere, & præcipuè Patri Magistro Regenti Majorana, quem etiam variis librorum assertis autoritatibus tentantur, ut folium prædictum subscriberet, sed frustra, cum ipse dictis Seducitoribus ad evidentiam offenderit præfatam propositionem, uti schismaticam, hæreticam, alias damnatam fuisse, damnabilioremque tunc fieri, utpote relativam ad temerarium illud edictum per Sanctissimum Dominum Nostrium Papam Clementem XI. damnatum, quo scilicet, tamquam irrita, nulliusque roboris declarata fuerant Decreta, & Brevia Pontificia, Regio exequatur carentia, cum satis omnibus Christianis delibus perspectum, exploratumque sit Sanctiones, Decreta, ac Constitutiones, que ab oraculo Supremi, & Visibilis Ecclesiæ Capitis, Christianique in Terris Vicarii emanant, utpote divinâ potestate fulcita, per se ipsa ubique locorum, independentem executionem habere. Cumque paucis ab inde diebus P. Prosperior Conventus supradicti, jussu cujusdam Officialis præfatæ Congregationis, seu Junctæ, iisdem Religiosis decernendum publicè proposuisset, quid essent facturi, eveniente casu particularis, vel generalis Interdicti, num scilicet Cathedrali Ecclesiâ illud servante, ipsi quoque servaturi forent, & an cum Excommunicatis in Ecclesiâ convenientibus forent communicaturi? Nunquam in suis responsionibus à via veritatis declinarunt, id etiam laudabiliter præstantibus ceteris ejusdem Ordinis Religiosis, nec non Fratibus Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia, Minimis Sancti Francisci de Paula, ac quantum hæctenus innotuit, nonnullis tantum ex Augustiniana Familia in diversa abeuntibus.

§. 4. Obtinuerunt interim præfati Regularium Superiores à carceribus memorati Caltri, in quibus per octo ferè dies detenti fuerant, relaxari. Verum ut in hoc etiam delictum, scandalumque non deesset, Dominico Piccione abrogatæ assertæ Monarchiæ Procuratore Fiscali, nec non Mattheo prænominato lo Vecchio alteroque Birruario comitantibus, proprio Conventui se restituere coacti sunt, extorta insuper à Fratribus Minoribus de Observantia titulo relaxationis quadam pecuniæ summa, ac mandato pro illius solutione eorum Syndico transmissio: Quin imò neque etiam à carceribus educi debitam sibi libertatem recuperare potuerunt, cum ipsi à Superioribus perperam in eorum locum successis jussu ejusdem Congregationis, seu Junctæ prohibitum fuerit, ne pedem ponerent extra Claustra, simulque demandatum, ut intra quatuor dierum spatium in exilium proficiscerentur; Cumque iis constituta die per aduersum tempus discedere non licuerit, expulsi tamen fuerunt, nondum elapso dicto mense Februarii, P. Antonius Vella Prior Sancti Augusti, P. Cajetanus Lombardi Superior, P. Petrus Franciscus Castellus Prior Conventus Sancti Dominici, P. Raymundus Calvi Promagister Novitiorum Conventus S. Zitæ ejusdem Ordinis Prædicatorum, P. Alexander è Panotmo

Custos, P. Archangelus de Monte Regali Vicarius Conventus Minorum S. Francisci de Observantia aliàs della Gangia, P. Gaspar Calcianus Superior Provincialis, P. Jacobus Carravini Corrector, P. Jacobus de Franco Procorrector Minorum Sancti Francisci de Paula.

§. 5. Eodem ferè tempore plura notatu digna evenere; cum enim die 10. Februarii, nempe quartâ Dominicâ post Epiphaniam. P. Blancardus Ordinis Prædicatorum in Ecclesiâ Sancti Dominici ad Populum sacra verba faceret super illum currentis eo die Evangelii Textum: quo dicitur: Simile factum esse Regnum Cælorum Homini, qui seminavit bonum semen in Agro suo: ex quo in dies magis inobedientia ergâ Sanctam hanc Sedem, & Clavium contemptus augeri videbatur, Spiritus Sancti, qui ubi vult spirat; igne succensus, Sanctissimam Crucifixi Redemptoris Imaginem præ manibus habens, verus Christi Orator, multa de obedientiâ ergâ Sedem Apostolicam præstantia dixit, quibus piè commoti Audientium animi, suspiria, singultus, lacrymasque emiserunt; quod etiam eadem die contigit in Ecclesiâ S. Ritæ, in qua P. Thomas Innocentius Barcellona, inter Sanctissimi Rosarii recitationem, sumpto argumento ab admirabili Ascensionis Dominicæ Myfterio, opportunè enarravit, quod dum magno angerentur dolore Apostoli, ob eorum orbitatem propter ascensum Domini Nostri Jesu Christi in Cælum, dulcissimè eos solatus fuerit Divinus Salvator, & Magister, illis denunciando, se in Terris sui Vicarium, qui noxia evelleret, & destrueret, utillaque plantaret, Petrum reliquisset; Atque inde inferens, quod cum indubitatum sit, legitimum B. Petri Successorem esse Romanum Pontificem, ei jure meritò Christianifideles omnes enixam præstare teneantur obedientiam; Quo sanè verbi Dei gladio aded penetrata fuerunt Auditorum corda, ut gemitibus, ploratusque sacra Aëdes piè insonuerit. Nec dissimile est id, quod eadem die accidit in Templo domus professæ Societatis Jesu, ubi P. Antonius Ignatius Mancusius in expositione Sacræ Scripturæ, & peculiariter cap. Genes. 21. in quo legitur: *Crevit Isaac, & ablatus est puer, fecitque Abraham grande convivium in die ablationis ejus*: ostendit quàm grande sit gaudium quo æternus Pater perfunditur in conspectu nostræ Fidei, non jam lactantis in cunis, sed adultæ in Theatris, in faciem ferventium magnanimiter fortis, & sanguinem effundere paratæ, prout effundere non dubitarunt tot generosi Martyres, imbelles Virgines, & lactantes Pueri, qui, sicuti eos Deus illam per verbum edocuerat, ita proprio cruore per summam fortitudinem firmarunt, canentes cum Isaia 25. *Iste Dominus, sustinimus eum, exultabimus, & lætābimur in salutari ejus*: Nul- lum profectò in Sacris hisce Oratoribus crimen inveniri poterat; quod enim crimen esse potest, verbum Dei in veritate annunciare? Illos nihilominus reos, utpote contrarios operibus suis, Ministri Laici existimantes, Religiosos Sancti Dominici exilii pena multarunt, Patrique Mancusio (qui proprii Superioris jussu in Domus professæ Villam se receperat ad effugiendum carcerationem, quæ ex adventu Advocati Fiscalis Perlongi timebatur) eâ conditione permanendi facultatem in Civitate Drepani concesserunt, ut à publicâ concione habendâ, & ab audiendis Sacramentalibus Confessionibus abstineret, de quibus per Præpositum Provinciale Societatis certior factus idem P. Mancusius, Religioso vero dignum reddidit responsum: æquo animo scilicet se obtemperaturum, si jussu sui Superioris, secus verò si Pœfatis Laicæ mandato prædicta sibi interdicerentur, idedque ad quæcumque pro Justitiâ fortiter sustinenda paratus, maluit à Siculâ Regione exilium perpeti, quàm ex

P. Blancardus Ordinis Prædicatorum de obedientia Apostolicæ Sedis præstantia præclara differit in Ecclesiâ S. Dominici & Audientium animos permove- vet.

Idem egregiè præclara Barcellona Ecclesiâ S. Rotæ ejusdem Ordinis.

Et docet omnes Christianifideles obtemperare debere Romano Pontifici, Christi Vicario B. Petri Successori.

Idem insuper agit P. Mancusius Jesuita in Ecclesiâ domus professæ.

Ob præmissa iidem Regulares S. Dominici à Laicis Ministris exilii pena multantur.

Et P. Mancusius iidem vexatur.

Qui demum è Regno Sicilia ultro exulat.

Regulares, ac præ cæteris Majorum Regens Ordinis Prædicatorum, constant. ter abnuunt folio prædictam propositionem continenti subscribere, eamque hæreticam, & alias damnatam ostendant.

Brevia, & decreta Pontificia ubique locorum paratam habere debeant executionem independentem aquacumque humana auctoritate.

Regulares Carcerati ob discessum à Processione relaxantur, ad quandam pecuniæ summam solvendam coguntur, ac postmodum exilio multantur.

Nomina Regularium in exilium actorum.

præcepto Ministri Laici proprii Instituti Religiosa exercitia relinquere.

§. 6. Cæterum ab iis, quæ per summam imprudentiam contra Regulares gerebantur, nec ipsa Episcopalis Dignitas fuit immunis, nam cum Illustrissimus, & Reverendissimus Archiepiscopus Panormitanus, ne cum Excommunicatis communionem haberet, desisset in sua Metropoli tanâ Ecclesiâ Pontificalia celebrare, & Divinis interesse, aut veritus fuit supranominatis Ignatius Perlongus ad eundem Reverendissimum Archiepiscopum de mense Januarii proximè elapsi se conferre, cumque hortari, ut aegritudinis prætextu sublato, ad Ecclesiam accederet saltem in proximo Sanctæ Rosaliæ Festo, ibique eo die solemnî Sacrorum celebrationi assisteret, ad removendum (ut aiebat) scandalum ex ejus absentia ab Ecclesiâ in Populo exortum; temerè addendo, optimè notum esse, simulatam à se fuisse aegritudinem, ne in Ecclesiam descendendo cum Excommunicatis communicaret: Ad quæ zelo Domus Dei accessus Reverendissimus Præsul, pervicacem, & pravum hunc Censuram, & Sacrorum Canonum contemptorem acerbè increpans, eique ultionis iudicium, quò tardius, eò severius à Deo sibi insidendum comminatus, illum dimisit. Cum autem ferre jam amplius non posset idem Reverendissimus Archiepiscopus tot Sacrarum Personarum carcerationes, & exilia, nec non scandalosam, & diuturnam Excommunicatorum communionem in publicum Apostolicæ Authoritatis contemptum, cumque res eò jam essent adductæ, ut pro debito sui Pastoralis Officii munere, opportunis Juris, & facti remediis, per Sacros Canones, & Constitutiones Apostolicas præscriptis utendum sibi necessario esset, benignè, ac paternè, antequam ad illa procederet, primum in dicto Regno Sæcularis Potestatis Ministrum de his omnibus commouit; Verum eò inconsiderationis, & temeritatis deventum est, ut neglectâ reverentiâ proprio Pastori debitâ, illi quædam Epistola transmissa fuerit, quâ Taurinum ad audiendum verbum regium petere præcipiebatur, evulgando interim, eundem Archiepiscopum fuisse ab eo Principe accitum, ut de vigentibus cum Romanâ Curia controversiis plenè instructus, inde ad Urbem mitti posset ad easdem controversias cum Sanctissimo Domino Nostro Papa componendas.

§. 7. Hoc compositionis cum Ecclesiâ in eundem evulgato desiderio, unusque credidisset, & sanè rationabiliter, nullus amplius violentias fore timendas; nihilominus aliter se res habuit, neque enim intermissa fuit Ecclesiasticorum, & præsertim Regularium injusta oppressio, dum præter Religiosos relatos, ab eadem Congregatione, seu Junctâ, circa idem tempus discessus Archiepiscopi, alii etiam exulare iussi fuerunt ex iis, qui damnatam propositionem subscribere recusaverant, inter quos duo illi Concionatores Ordinis Prædicatorum, de quibus superius mentio facta fuit. Ita pariter in exilium missi fuerunt à Conventu S. Augustini P. Baccalaureus Marcus Antonius Bertola, P. Marianus Botta, P. Franciscus Valmajor, P. Thomas Benedictus Calvi, Frater Joannes Thomas è Bono, Fr. Vincentius Catania; E Conventu Consolationis ejusdem Ordinis, P. Baccalaureus Joseph Maria Missà Prior, P. Baccalaureus Thomas Aurelius Magister Novitiorum, P. Baccalaureus Dominicus Hernandez Proprior, P. Antoninus Maggio Procurator; E Conventibus verò S. Dominici, & S. Zicæ præfati Ordinis Prædicatorum, P. Baccalaureus Joannes Dominicus Riccardi, P. Regens Hieronymus Torres, P. Baccalaureus Hiacinthus Maria la Ferlà Prædicator Generalis, P. Joseph Maria Blancardus Lector, Fr. Franciscus Espina Lector, Fr. Joseph Palazzo Lector, Fr. Joseph

Barchiona Lector, Fr. Thomas Innocentius Barchiona, Fr. Pius Apulensis; E Minoribus Observantibus S. Francisci, P. Bonaventura de Drepano Custos, P. Albertus de Drepano, P. Angelicus de Caltanissetta (cui tamen in gratiam gravis ætatis exilium remissum fuit) P. Lector Felix de Drepano, Fr. Joannes Maria de Panormo Laicus; Ex Minimis denique Sancti Francisci de Paula, P. Exprovincialis, & Regens Studiorum, Fr. Fridericus Graffeo, P. Exprovincialis Laurentius Lombardinus, P. Definitor Vincentius Perna, P. Definitor Matheus Franciscus Aqualis Lector Theologiæ, P. Lector Balthassar Franciscus, P. Definitor Cosmus Cardace, qui tamen invalidus reputatus fuit ad sustinendum exilium, cum morbo graviter vexaretur. His porrò in exiliis demandandis eadem Congregatio, seu Junctâ, diabolicâ illa calliditate usa est, quam adhibere solent ii, qui lucem oderunt, ne opera eorum arguantur; ut enim hac, nedum impia, sed etiam injusta exilia, Populo occulta remaneret cogeantur illi, qui è Sicilia expellebantur, ad literas illas, quæ vulgò *Passaporto* appellantur, obtinendas, supplices libellos exhibere, in quibus privati negotii gerendi gratiâ, se ad hanc Almam Urbem proficisci velle exponerent; Quod idem falsò postea, etiam in ipsis Literis, quæ Exilibus tradebantur, assererentur. Quis jam credere poterit in Catholico Regno eò calamitatis deventum esse, ut ad sustinenda per summum nefas præterita assertæ, & abrogatæ Monarchiæ Jura, seu verius abusus, necesse sit, Ecclesiasticis præsertim, vel cum æternæ salutis dispendio cum Excommunicatis in Divinis communicare, vel exilia, carceres, bonorumque profcriptiones perpetuè

§. 8. Congregatio siquidem, seu Junctâ illa de qua superius dictum est, ac acerbis, indignisque modis affligere, & insectari non cessans eos omnes, qui se obsequentes, ut par est, Ecclesiastico Interdicto demonstrant, illos ad minimum in exilium à toto Regno ejicere satagit, quemadmodum eâ de causâ ejeti sunt Sacerdos Matheus Pallotta, Angelus Serio, Matheus Rizzi, Vincentius Navarro, Michael Ficazza, Hieronymus Caggio, Vincentius Rosso Beneficiarij Metropolitanæ Ecclesiæ Panormitanæ, Sacerdos Sigismundus Rosso Minister Seminarii, ac demum duo ejusdem Metropolitanæ Canonici, Archidiaconus Stella, & Canonicus Silvestri; Nec non pari modo expulsi fuerunt inferius recensendi Sacerdotes Agrigentina Civitatis, & Diocesis iusto sæpèdictæ Congregationis, seu Junctæ, eadem de causâ, ex qua eorum plures dudum prius in Civitate Panormi detenti fuerant, vid. licet Canonicus Hieronymus Gioeni, unus ex Vicariis Generalibus Agrigenti, ab Episcopo, dum in humanis erat, deputatus post carcerationem trium aliorum Vicariorum Generalium, & obitum quarti, Sacerdos Gioeni ejus Frater, Sacerdos Nicolaus Noto, alter Vicarius Generalis Agrigentinus ab eodem Episcopo, ut supra, deputatus, Sacerdos Matheus Firenda, Sacerdos Collogerus Borgelli, Sacerdos Nicolaus Cantini, Sacerdos Honuphrius Ciorta, Sacerdos Gaspar Agrò, Sacerdos Antonius Balsamo, Sacerdos Antonius Paci, Sacerdos Honuphrius Cucchiarello, Diaconus Honuphrius Contino, omnes Mansionarii Cathedralis Ecclesiæ Agrigentina, Sacerdos Cajetanus Ricciardi, Sacerdos Angelus Pantalena, Sacerdos Antonius Scaglione de Agrigento, Sacerdos Ignatius Diadona de Caltanissetta, Sacerdos Franciscus Maria Alexii Archiepiscopus Terræ S. Joannis, Sacerdos Archangelus Onulfo Archiepiscopus Terræ Palmæ, Sacerdos Joannes Labico Vicarius Foraneus ejusdem Terræ, Sacerdos Stephanus Alto Vicarius Curatus Terræ Sanctæ Catherinæ, Sacerdos Joseph Miherendi ejusdem Terræ.

Perlongus Advocatus Fiscalis Archiepiscopus Panormitanus tentat, ut ad Metropolitanam accedat, & ibidem cum excommunicatis communicet in divinis.

Sed Archiepiscopus constanter abnuat & d. Fiscalem acerbè redarguit.

Propterea abire, & Taurinum petere jubetur ad audiendum verbum regium.

Iusta Laici Jus potestatis priores Regulares Interdicti, sanæque doctrinæ assertores in exilium ejiciuntur.

Et ad injunctum exilium occultam, coguntur petere, ac obtinere literas Passaporto, quasi utroque non expulsi à Sicilia discederent.

Plurimi inferali Sacerdotes, & Clerici eandem ob causam in exilium egiuntur.

§. 9. Exposuit insuper idem Procurator Fiscalis, quod vix affixus in oppido Civitate nuncupato Plazze Catanensis Diocesis Pontificio Brevis, sub die 6. Novembris expedito quo omnimoda, & inviolabilis observantia Ecclesiastici Interdicti in Civitatibus, & Diocesis Catanensis, & Agrigentina appositae, praecipiebatur, missus illuc fuit, tanquam Delegatus, Nicolaus Ardizzone Laicus, una cum Notario Philippo la Gumena, & Sabaudorum Militum turmâ ad hoc, ut Breve praefatum per detestabilem audaciam è loco, in quo affixum fuerat, amoveret, utque eodem tempore in eos, qui illud affixerant, quique Ecclesiasticum Interdictum observabant, animadverteret; Cumque à duobus famulis Canonici Roccaforte, cum assentiâ ejusdem Canonici, aliorumque Ecclesiasticorum (de quibus in alia instantia scorsim dictus exponens agere intendit) in carceres Castrî Orfini Cataniae detrufi fuissent Sacerdotes Lucianus de Philippis Canonicus secundarius Cathedralis Ecclesiae, Franciscus Lauria, & Hieronymus Gemellarius, cui nimirum à Dominico Constantino Judice Cataniae sub atrocium poenarum comminatione injunctum antea fuerat, ut ad Interdictum violandum publicè populum hortaretur, post diutinas sermone in illis carceribus toleratas sub die 11. Martii proximè praeteriti, ex quo summam in Interdicto observando constantiam exhibuerant, damnati fuerunt in poenam exilii, eis pridie à Francisco Marino Duce Justitiae intimati; Quinimò ne solius, ac simplicis exilii poena mulctati viderentur, Navigio (ad quod à dictis duobus famulis aliisque Ecclesiasticis associati fuerant) Messanam prius traducti sunt, ubi quadam Mansione Portae, nuncupata della Guardia, longo viginti quatuor horarum spatio detenti fuerunt in conspectu Militum, qui illos ferè ad nuditatem expoliantes praetextu inspiciendi, num literas, aliaque res deferrent etiam in pudendis corporis partibus sacrilegè non minus quam invecundè perquisiverunt, ac subinde illos Naviculario, procul à Regno traducendos consignarunt, ipsorum Militum Duce seu capite eos praemonente, ne Siculis oris amplius appellere audent, eo quia in Principis indignationem jam inciderant.

§. 10. Idem Nicolaus Ardizzone, Dominicus Constantinus Judex, & N. Joanninus Sabaudorum Militum Dux in eadem Civitate Cataniae, cum complicitate Ecclesiasticorum, suis loco, & tempore in alia Instantia nominandorum, decurrense mense Februarii, seu Martii proximè praeteriti, post evulgatum memoratum Breve Pontificium super omnimodâ observantiâ Interdicti, obfideri à Militibus jusserunt Monasteria SS. Juliani, & Placidi Civitatis Cataniae, ne, quae ipsi Monialibus ad victum necessaria erant, illuc induci possent, ambarumque Ecclesiarum Portis temerè apertis, comminati sunt iisdem Sacris Virginibus, ut eas à constanti Ecclesiastici Interdicti observantiâ deterrerent, se ipsas ad alia Monasteria remotiora traducturos. Eadem audaciâ alibi Petrus Angelus Canizzaro Dux Justitiae Barræ Francæ Diocesis Catanensis in exilium eiecit propter Interdicti observantiam P. Antoninum de Barra Franca, & P. Gabrielem de Piazza Ordinis Minorum S. Francisci de observantiâ Reformatorum. Nec minori temeritate Joannes Schiro Dux Armorum cum suo Locumtenente, & Notario, sexdecimque circiter Militibus ad Conventum S. Viti eorumdem Fratrum Reformatorum Agrigenti, in quo Interdicto obtemperabatur, se contulit, ubi unico tantum Sacerdote, unicoque Clerico, tribus Fratribus Laicis, ac duobus Tertiariis adinventis (alii siquidem imbecilliores ob violentiarum metum fugâ sibi consuluerant) eosdem per binas vices interpellare ausus fuit Principine, an

Pontifici mallent obtemperare, religiosissimoque accepto responso se in iis, quae erant Caesaris utque ad sanguinis effusionem Caesari, seu Principi libenter parituros esse, Deo autem, ac Jesu Christi in Terris Vicario in iis, quae Dei erant; Ad eorum constantiam infringendam iisdem praecipit, ut coram Duce Angioeno se constituerent, à quo post idem renovatum certamen, & frustra tentatam ipsorum fortitudinem, omnes in exilium damnati fuerunt.

§. 11. His igitur die 28. Martii proximè elapsi cumperenni eorum fidei laudi in exilium amandatis, idem Dux Angioenus quibusdam Nobilibus Viris Agrigenti sub poena capitali praecipit, ut die Dominico ad audiendum Sacrum sese conferrent, eodemque tempore Canonici Catanzaro in alio Monitorio nominatus in carceres dictae Civitatis conjici justit Sacerdotem Carminem Nicosiam, non alterius criminis, quam servati Interdicti reum, quod à Paulo Spada Milite Joannis Schiro executioni demandatum fuit, & post longam carcerationem, iustu supradicti Ducis Angioeni à Locumtenente praefati Schiro, Militibusque duobus nocte diei 7. Maii praeteriti ad Episcopales carceres traductus fuit & ibi iustu Delegati assertae, & abrogatae Monarchiae per Christophorum la Puma fuit ei de mote injunctum exilium, in quod ille die 14. dicti Mensis proficisci coactus est, Ignatio Marrigo Birruario eum ad Navigium comitante.

§. 12. Praeterea, cum in oppido Civitate nuncupato Caltanissettae Agrigentinae Diocesis ad manus Francisci la Pedura Secreti dictae Civitatis, aliorumque Ecclesiasticorum, qui optimè noti sunt, pervenisset enunciatum Breve Pontificium super omnimodâ observantiâ Interdicti, jam in dicta Civitate evulgatum, cumque illud postea è loco, in quo affixum fuerat, amotum fuisset, & ab ipsis per Julium Scavone Portierum transmissum Delegato abrogatae Monarchiae, & saepedicto Duci Angioeno, iste de eorum incuria conquestus, evulgandum rursus in eadem Civitate transmissit edictum, seu Bannimentum, dudum contra Brevia, & Pontificia Decreta, impiè, & detestabiliter emanatum, reprobatumque, uti notum est, à Sanctissimo Domino Nostro, tanquam irritum, nullius roboris, & temerarium. Quae evulgatio majori iniquitate, ac fastu per sonitum tubae facta fuit, graviore etiam adjectâ poena, nempe mortis naturalis contra Laicos, & exilii cum honorum omnium confiscatione adversus Ecclesiasticos, qui intra viginti quatuor horarum terminum dicta Brevia, & Decreta revelare detrectassent. Adversus insuper PP. Cappuccinos dictae Civitatis, Interdictum religiosè servantes, coactâ decem, & octo Militum turmâ missus fuit supranominatus Dux Armorum Schiro, ab ejus Magistro Notario, la Pedura Secreto, aliisque in alia instantia exprimentis Ecclesiasticis associatus, qui frustra tentatâ dictorum Religiosorum constantiâ, ut eos ad Interdictum violandum compellerent, Clausurae clavibus extortis, sub Militum custodia eos reliquerunt; Inevitabile proinde exilium sibi imminere praevidentes dd. Cappuccini, superatâ quibusdam munusculis Militum feraciâ, ut è propriis cellulis per Conventum discurrere possent, sibi permitti obtinuerunt, utque inprimis Sacra Sinaxi, & deinde suppellestilibus sacris consulenter, hæc ipsorum Syndico transmisserunt, consummatis summo mane ab uno ex eorum Sacerdotibus Sacrosanctis Particulis, quo ipso mane iniquitatis Executores cum eorumdem Religiosorum constantiam magis, magisque obfirmari comperissent, eos ad cellulas reduxerunt, ac aperto Sacratio mediante clavi, quam sibi per dictos PP. consignari curaverant, Ecclesiâque pariter apertâ, nec non dato signo celebrandæ Missæ sonitu sacri Aëris à dicto Julio

Aliae vexationes, & exilia injuncta observantibus Interdictum, & obtemperantibus Summo Pontifici in Civitate plazzæ Catanien. Dioc.

Alii eandem ob causam à Duce Angioeno, & Canonico Catanzaro afflicti in Civitate Agrigentina.

In Civitate Caltanissettae Agrigentinae Dioc. refugitur Breve Apostolicum super omnimodâ observantia Interdicti.

Et solemniter iterum promulgatur Edictum Laicalis Potestatis contra Brevia, & Decreta Pontificia, addita poena capitali, & confiscationis bonorum contra non revelantes eadem Brevia, & Decreta.

Violentia illata PP. Cappuccinis ejusdem loci eorumque constantia.

Violentia in Monasteria SS. Juliani, & Placidi Catanien. Interdicto obtemperantium.

Aliae violentiae, & attentatae in observantibus Interdictum in Diocesi Catanien. & Civitate Agrigentina.

Scavone, publicè illam ibi celebrare non dubitavit quidam Sacerdos in alia instantià nominandus.

§. 13. Nec sanè abfimiles violentias perpeti coacti sunt eadè de causà Fratres Minores de observantia Reformati ejusdem Civitatis Caltanissetta, qui cum sero ejusdem diei ad Conventum Cappuccinorum à Militibus supradictis traducti fuissent, circa octavam noctis horam una simul cum eisdem PP. Cappuccinis sub trium Equestrium Militum custodia, nempe Vincentii, aliàs l'Intronato de Bivonà, Antonii Grefcà Græci, & Demetrii de Plana Græcorum equitare coacti sunt Drepanum versùs vigesimo suprà centesimo ferè lapidem à dicta Civitate remotum, iterque ad eò devium, aquisque pluvii abundans capeffere ut parum abfuerit. quin unus è dictis pauperibus Religiosis, flumine continuis impribus tumido, in quod progressus erat, demergeretur, cumque post æumnosum octo dierum iter Drepanum pervenissent, ab Arcis Columbariæ Custode in Navigium ascendere jussi, quatuor dierum spatio in carceribus dictæ Arcis detenti fuerunt, postea verùm decem numero, sex nempe ex Ordine Cappuccinorum, ac quatuor ex Ordine Reformatorum, à quinque Navigiis, quæ Taurinum sale onusta remeabant, ad Capetæ littorà adducti sunt, ibique expositi. Ad hæc silentio prætermitti non potest, quod in Monasterio S. Flavie Ordinis S. Benedicti Congregationis Cassinensis ejusdem Civitatis Caltanissettae contigit; cum enim ad illud è Civitate Panormi Interdicto obsequi exopranes redissent P. Dominicus Bononia Prior, & P. Carolus Maria Fernandez Decanus (cæteri siquidem Monachi, utpote infirmiori virtute præditi, ad evitandas violentias fugam arripuerant) primâ die Februarii proximè præteriti ad dictum Monasterium se transfudit Joseph Galliano Magister Notarius Ducis Armorum Schiro, prædictisque duobus Religiosis ad dictum Monasterium reversis indixit, ut eodem mane Missam celebrarent, aliàs vintiquatuor horarum spatio è Regno discederent, quo præcepto ipsis rursùs aliàs sequenti die temerè factò, eoque semper ab eis religiosâ fortitudine contempto, tertia die ad Monasterium venerunt idem Dux Schiro, ejus Locumtenens, Magister Notarius, & Franciscus la Pedura Secretus, ac præter incorporationem omnium bonorum stabilium ad ipsum Monasterium spectantium præcedenter factam, omnia pariter, & singula illius bona mobilia describere ausi sunt, adstantibus nefario facinori quampluribus Militibus; Præterea cum ad eorum aures pervenisset, quod P. Celerarius in suo discessu quibusdam Monasterii benevolis pretiosiora suppellectilia, & vasa argentea Sacrarum consignaverat, Depositarios coegerunt, ut illa dicto la Pedura descripta traderent, delictaque delictis addendo, antequam Panormum repeterent, sub pœnâ tritemium ad annos sex, commisso Laico, qui solus in dicto Monasterio supererat, præceperunt ut signa sacri Aris sonitu daret, & Missarum Sacrificiis ministraret, designatis interim ex iis, qui Interdictum violaverant, Sacerdotibus, qui Sacra omnia sumptibus ejusdem Monasterii celebrarent; ipsis autem Monachis die 6. Februarii in exilium profectis nedum negatum fuit per Ministros impii hujus exilii executores, ut mitius intra Regni fines exulare possent, cum præsertim P. Prior adversâ valetudine ureretur, & valde provectâ ætate esset prægravatus; Sed quâcumque humanitatis specie posthâbitâ, eorum discessui è toto Regno brevissimum trium horarum terminus constitutus fuit, unde die x. prædicti mensis discedere coacti sunt.

§. 14. Insuper eodem Duce Angioeno accitus fuit Agrigentum (ut in aliâ instantiâ latius exponitur) Pater Natalis Dainotti Vicarius actualis

Fratrum Minorum S. Francisci de Paula, qui in Civitate Saccæ Agrigentinae Diocesis cum aliis Regularibus debitam Interdicto observantiam exhibeat, acriterque fuit objurgatus, eo quod proprium munus impletet, ac eo etiam potissimum, quod ejus exemplo firmiores cæteri redderentur, ex quibus per manifestam injustitiam Reus declaratus, varia perpeti coactus fuit, itaut ad graviora, quæ sibi imminere videbantur, effugienda, opportunum duxerit, relicto Conventu (cujus portas omnes, summâ abhilitâ cautela clausas reliquerat) aliò se cum duobus Religiosis conferre. Verùm nec ista Conventum ipsum tutum reddere poterunt à violentiis Ministrorum iniquitatis, jussu enim cujusdam Ecclesiastici (de quo in alia instantiâ sermo, & ratio habebitur) præruptis ab Erasmo Mandica Birruario d. Civitatis, ad hoc specialiter vocato muro, & portis omnibus dicti Conventus, per eas illum ingressi fuerunt, ac quemdam Juvenem, servitiis ejusdem Conventus addictum, quem in quâdam mansione invenerant, vinculis manciparum inde abduxerunt, expulso postea alia occasione, eandem tamen ob causam, à Ditione Siculâ ipso P. Dainotto ex præscripto per Epistolam à Duce Angioeno, cujus jussu illi exilium injunctum fuerat à Vito Palermo Duce Justitiæ dictæ Civitatis. Ejusdem etiam Ducis Angioeni mandato sub die 25. Martii proximè elapsi ab Onuphrio Celesti Duce Justitiæ Civitatis Leucatae exilium à toto Regno oretenus inditum fuit Petro Paulo Scicolone Vicario Foraneo dictæ Civitatis, qui per dies duos, violentiis compulsus, Interdicti violandi auctor, eorumque, quæ adversus illum observantes præcipiebantur, Executor extiterat, quique postea luce veritatis illustratus, ac ex ipsâ cujusdam, ut vocant, Manifesti adversus Jura Sedis Apostolicæ impressi lecturâ, inviolabilem Ecclesiæ mandatis observantiam præstandam esse persuasus, incredibili fortitudine Agrigentum se contulit, ibique prædicto Duci se interdictum servare velle palàm declaravit. Cumque eodem tempore eidem Vicario Dux Justitiæ prædictus notulam ostenderit, sibi ab Angioeno transmissam, in quâ alii viginti duo Sacerdotes exulare mandabantur, mirabile dictu accidit, quod Sacerdos Joachinus Scicolone, Vicarii Nipos, cujus nomen in notulâ descriptum non fuerat, ad Interdicti observantiam Patris sui exemplo permotus, in exulem ultro nem se adjunxit. Ex prædictis autem viginti duobus Sacerdotibus (cum cæteri jam fugam è Civitate arripissent) in exilium abierunt Sacerdotes Nuntius Maucceri, Franciscus Moncada, Sanctes Valenza, Marinus Nocara, Angelus Cara, Octavio Lazzarotta, Ignatius Cavalieri, Gaspar Salemi, Bernardus Amati, Petrus Lavori, & Petrus Bernisci. Inter hæc immisus fuit in eandem Saccæ Civitatem Hector Antinorus Armorum Dux cum quatuordecim Militibus Equestribus, ut vinculis manciparent DD. Archidiaconum Ugum, & Canonicum Biancucci Cathedralis Agrigentinae, qui in obsequium supradicti Brevis Pontifici à Civitate Agrigentina aufugerant, ne Interdictum violare compellerentur. In tantâ autem Bonorum omnium oppreffione illæsi minimè remanserunt Religiosi Societatis Jesu: ubi enim illi accepto Brevis Pontificio sub die 6. Novembris Anni elapsi expedito, ac quâlibet falsâ doctrinâ rejectâ, Ecclesiâ claudere, Interdictumque Ecclesiasticum cum Fidelium ædificatione exactè observare ceperunt, bonis omnibus (quibus in Diocesis Interdicto subjectis affuebat) per Laicam Potestatem spoliati, exulare jussi sunt è Sicilia Regno.

§. 15. At non hic finis eorum, quæ temerè adversus Sedem Apostolicam patrata fuerunt; Cum enim aliàs fuerit à Capitulo, & Canonicis Ecclesiæ

Violentia ibi-
dem illata
PP. Minor.
de observan-
tia ejusdem
loci.

Monasterium
Ordinis S. Be-
nedicti d. loci
vexatur, &
duo illius
Monachi in
exilium eji-
ciuntur.

Alia gravia
atrocitate Du-
cis Angioeni
in P. Dainot-
tum Vica-
rium Mini-
strorum Saccæ
Agrigentinae
Dioc. & in il-
lius Conven-
tum.

Nec uno in
Scicolone Vi-
cario Forane-
o sum Leuca-
tae

Ejusdem Du-
cis Angioeni
mandato alii
viginti duo
Sacerdotes
exulare co-
guntur.

Religiosi So-
cietatis Jesu
ob Interdicti
observantiam
bonis exulan-
tur in omni-
bus locis in-
terdictis, ac è
toto Sicilia
Regno exulare
jubentur.

Agrigentinae in Vicarium Generalem illegitimè electus Canonice Joannes Baptista Formica, fueritque ejus electio, prout satis notum est, specialibus Sanctissimi Domini Nostri Literis in forma Brevis reprobata, indictis Censuris non modò per intrusum Canonicum Formicam, quatenus ab exercitio ejusmodi muneris illicò non abstinisset, sed etiam per ceteros Canonicos, quatenus illum in Vicarium agnovissent, ipso facto, incurrendis, præceptumque ulterius fuit eisdem Capitulo, Canonicis, ac per eos reliquo Clero, tam Seculari, quam Regulari, nec non Universo Populo Civitatis, & Diocesis Agrigentinae, ut ei dumtaxat Vicario Generali, qui à tunc in humanis agente Episcopo Agrigentino deputatus fuisset, vel in posterum deputaretur, congruum obedientiam exhiberent; Nihilominus in Apostolicae Autoritatis contemptum transmissa fuit à Civitate Panormi quadam supplicis libelli formula nomine Syndici, & Juratorum Civitatis Agrigentinae Capitulo, & Canonicis illius Ecclesiae porrigenda, in qua Capitulum, & Canonici præfati rogarunt Vicarium eligere, eo quod plures, ex Ecclesiasticis ac alienum, quo gravabantur, persolvere recusant, absque eo, quod justitia mediante, à quoquam ad id cogi possent, & ex hoc non levia orirentur scandala, quod si Vicarium non elegerint, scirent se ad majorem Curiam, & ad quos hæc electio spectasset, provocandos esse; Cum verò Jurati prædicti supplici libello hujusmodi subscribere renuerent, Dux Angioenus ultimi supplicii comminatione compulsi Josephum Garusso, Dominicum la Seta, Joannem Ugo, & Gasparem Montaperto ad ei subscribendum; Quare eodem porrecto Libello, tres Canonici (quorum duo jam excommunicati declarati fuerant) non obstantibus supra recensitis Apostolicis literis, ad cujusdam Vicarii Generalis electionem temerè, scandalosè, & nulliter devenerunt, Verùm de hoc mentio fiet in aliâ Instantiâ pari modo faciendâ.

§. 16. Has porrò vexationes in odium observantiae Interdicti cum tantâ Ecclesiasticae Immunitatis læsione non solum Ecclesiasticis, sive Seculares, sive Regulares, verùm etiam Laici Interdictum servantes perpessi sunt, nam circa finem mensis Aprilis proximè elapsi peractâ prius per Franciscum Ingastone Commiffarium Generalem, ac Franciscum Baldaza ejus Magistrum Notarium, cum assistentiâ Joannis Mendoza de Plazzâ Ducis Armorum Vallinotæ, ejusque Militum, diligenti perquisitione in Domibus Marchionis Ugi Notarbartoli, tam in Civitate Caltanissetæ, quam in Palatio Adriano, scriniisque omnibus investigatis, exinde scripturas omnes eripere, ipsique Marchioni Præceptum exhibere, in quo sibi à Primario illius Regni Ministro mandabatur ut sub poena unciarum mille Regio Fisco solvendarum, restâ Drepanum peteret, seque in Carceribus illius Arcis constitueret; Unde idem Marchio, licet nullius alterius culpæ reus existeret quam observantiae ergâ Interdictum, & charitatis, quam in illud servantes ostenderat, nec non omni præter morem expositionis Augustissimi Eucharistiae Sacramenti, quam prius singulis annis in Majori Hebdomadâ, propriis sumptibus facere consueverat, ut per hanc laudabilem, religiosamque omissionem Interdicti obsequeretur, impio tamen præcepto obtemperare coactus fuit. Ita etiam idem Dux Angioenus tres Agrigentinae Diocesis Juratos penâ affectis, ex quo publicis supplicationibus, quæ in Rogationum diebus fieri solent, interesse recusarunt, relegando Christophoram Gari in Civitate Leucate, Gasparem Petracioli Drepani, & Franciscum Sala ad Terminos, aliis Juratis in eorum locum suffectis, ac inter eos N. de

Palamenni, qui temerè, & impudenter jactaverat se pro viribus facturum, ut Populus ad audiendum Sacrum conveniret, utque Monasteria ab Interdicti observantiâ deficerent.

§. 17. Cæterum nullum ex hæcenus expofitis facinori mox referendo comparari potest; Tremendum etenim Sacrae Inquisitionis Tribunal adversus hæreticam pravitatem ad Catholicæ fidei propugnationem Apostolicâ autoritate institutum, tentatum fuit, ut per suos Ministros adversus Ecclesiam, ejusque visibile Caput Jesu Christi in Terris Vicarium insurgeret, ac quodammodò usque ad effusionem sanguinis arma sumeret. Supradictus siquidem la Pedura Secretus Civitatis Caltanissetæ, se accepisse dicens, & jactans ab uno ex Inquisitoribus ejusdem declarationis formulam, convocavit in Archivio dictæ Civitatis nonnullos Sacrae Inquisitionis Foristas, & familiares, ut ei subscriberent, ejusdem autem declarationis tenor erat qui sequitur videlicet: *Noi infrascritti, come Foristi del Sanctissimo Tribunale dell' Inquisizione della Città di Caltanisseta per non incorrere nell' inosservanza delli dritti della Corona, nelle presenti concernenze colla Corte Romana, e per esser sodi all' ubbidienza dell' immemorabili Privilegii di questo Regno, dichiariamo volere anzi spargere il proprio sangue, non che trasgredire agl' ordini di Sua Maestà, che Dio guardi, di non voler dare nessuna credenza à qualunque rescritto Aranciero, senza il Regio executione, & essendo il prossimo Interdetto contrario alli dritti della Corona, e Privilegii di que' o fedelissimo Regno, perciò siamo di voto di non doverci osservare, come nullo, ed invalido, onde in fede di ciò habbiamo sott' scritto la presente di proprio pugno oggi le 25. Aprile 1715.* Incertum quidem adhuc est, quid egerint Foristæ, & Familiares præfati; Illorum tamen pietas, & Religio, nec non Sanctitas Muneris eorum fidei commissi, spem certam ingerit, fore ut omnes ab impæ hujusmodi declarationis subscriptione, & approbatione abstinerint, & abstineant.

§. 18. Reduendo autem ad impium Inrrediti Violatorem, Compulsoremque Ducem Angioenum, cum hic communicato consilio cum intruso Vicario Generali, claudi constitisset Monialium Collocatoria in tribus Monasteriis Civitatis Agrigentinae, nisi (ut eisdem Monialibus comminatus fuerat) intra quatuor dierum spatium Ecclesias referant, Religiosæ illæ Virgines, omnem in Cœlesti Sponso propriæ defensionis, & custodiae curam projicientes, sanctissimi Crucifixi Simulacrum, in suorum Monasteriorum Turribus, nigris circumindurum velis exposuerunt, ex quo uti sacrum in Fidei Populo horrorem, ira forsitan in ipsis Compulsoribus Ministris terrorem excitatum esse credendum est, licet, quod inde verè secutum fuerit, adhuc ignoretur. Exules interea Ecclesiastici, tam Seculares, quam Regulares, e Sicilia Regno aufugientes, quò magis sibi opportunitas dabatur, in aliena Dominia se contulerunt, eorumque plurimi in quendam extra idem Regnum Regionem, ubi exilii ærumnas cum patientiâ tolerabant, se receperant. At de hoc certioratus Primarius Laicalis Potestatis illius Regni Minister, se miseros illos Exules non modò extra Regnum, sed propenodùm extra Mundum esse velle non obscurè ostendens, literis commonuit Principem illius Regionis, in quam iidem Exules se receperant, quod si ex proscriptis Siculis aliquem in posterum in suo Dominio reciperet, receptosque non eijceret, sibi commercium cum Regno prædicto fore interdictum sciret, nec illa ei, quæ ad victum ejus Regionis necessaria erant, ulterius ministraturum; Et hoc quidem satis de recenti accidit, nempe in mensibus Maii, vel Junii proximè præteritis, adeoque longè

Familiares Sanctæ Inquisitionis Caltanissetæ tentantur subscribere declarationi contrarie Interdicti, & Apostolicæ Autoritati.

Violentia à Duce Angioeno, Pseudo-Vicario Generali Agrigentino illa Monialibus trium Monasteriorum ejusdem Civitatis, illarum que mira constantia.

Laicalis Potestas ejus in exilio n ob Interdictum etiam extra Siciliæ Regnum persequitur, & in aliena ditione consistere non patitur.

Ducis Angioeni iustu tres Canonici ad novi Vicarii Generalis Agrigentini electionem contra Mandatum Pontificis procedere compelluntur.

Referuntur vexationes à Laicali Potestate illatæ Marchioni Notarbartolo, & aliis Secularibus in odium Interdicti.

post

post intentatum in eundem cum Ecclesia compositionis desiderium.

§. 19. Ex his omnibus licet ferè ad evidentiam constet, quod perditionis filii Pontificiam auctoritatem è Sicilia Regno sacrilegè eliminare contentent, clarius tamen id ipsum deducitur ex originariis literis Primariorum illius Regni Ministrorum, iisque Instructionibus, quæ ab eis subalternis Officialibus transmittuntur. Præcipitur enim illis, ut contra Ecclesiasticos, Laicosque severè animadvertant; Præcipitur, ut Literas ab Urbe, ac aliundè acceptas, præsertim verò Brevia Pontificia, ex quibus Interdicti observatio posset promoveri, intercipient, eaque ratione inferiores Ministri Naves, Nautas, Advenasque diligenter omnes percurrant; Præcipitur, ut iis, quæ à Concionatoribus ad Populum prædicantur, attendant, utque ex prædictis Concionatoribus eos solos admittant, quos in se benè affectos agnoscant, prout expressius videre est in ipsis Literis, Instructionibusque, quæ nedum ob eorum prolixitatem, sed etiam ne nauseam, indignationem que legentibus ingerant, non transcribuntur.

§. 20. Transfundo nunc ad violentias, ad quas in Insula Liparenfi eventum est, enarrandas, idem Exponens subjunxit, quod cum ibi Fr. Marius à Lipari Concionator, & Fr. Joseph Maria de Lipari Laicus Ordinis Cappucinatorum Interdictum servarent, à Vicario Generali Liparenfi appositum, & à Sanctissimo Domino Nostro confirmatum, ab eorum Guardiano Fr. Antonio de Tula, prius compulsus ad ejusmodi Interdictum violandum, postea accusatus ex abrupto vocati sunt ab N. Margarita, qui dicitur Commandante della Città, associante Carolo Alconada nuncupato *Ajutante*, cum complicitate Francisci Hernandez dicitur *Sergente Maggiore*, ab iisque ad Maris littus traducti, ibi navigio ad discessum parato superimpositi, & exilio injuncto, Nicoteræ in Calabria relicti fuerunt, reportata eorum deportationis attestatione ab Officiali dicte Civitatis. Quoniam autem Insulæ Liparenfis mentio facta est, dicendum superest, quod licet in Pontificio Brevi, quo Interdictum Liparense confirmatum fuit, declararetur excommunicatus Archidiaconus Emanuel Carnevale, qui ad instantiam Potestatis Laicæ constitutus fuerat Vicarius Generalis, nisi statim ipsum Vicariatum deposuisset, nihilominus iste Pseudo-Vicarius, eorum, quæ in dicto Brevis disposita fuerunt, apprimè conscius, Officium perperam occuparum nunquam dimisit. Rebus, que aliis in Processu, & Processibus Causæ, & Causarum hujusmodi latius deductis, ad quos &c. prædicta omnia committentes, ac temerè, & sacrilegè patrantur contra Immunitatem, Jurisdictionem, & Libertatem Ecclesiasticam, ac Interdictum in præfatis Civitatibus, ac Diocesis Caranensis, & Agrigentina, ac etiam Liparenfi de Ordine Sanctitatis Sux appositum, non solum violantes, sed etiam acerrimè oppugnantes, & ad illius violationem cum maximo Fidelium scandalo, ac Pontificiæ auctoritatis contemptu, sive mandando, committendo, & compellendo, sive consulendo, instigando, & aliis quomodo libet cooperando urgentes, tam directè, quàm indirectè, tam conjunctim, quàm divisim, & aliis omni &c. singula singulis congruè referendo, non solum &c. sed & omni &c. super quibus &c. Quamobrem ad instantiam, & pro parte Domini Procuratoris Fiscalis fuimus instantes, & debite requisiti, quatenus de opportuno Juris remedio providere, & Monitorium extra Romanam Curiam, & ad Partes ad legitime comparandum discernere, & concedere dignemur. Quare præsentato, & exhibitio Nobis Chirographo, manu ejus-

dem Sanctissimi Domini Nostri die 26. Martii 1715. signato tenoris sequentis, videlicet:

Monsignor Arcivescovo di Tebe, Auditor Generale della nostra Camera Apostolica. Con altro nostro precedente Chirografo, spedito dal nostro Palazzo di Monte Cavallo in data delli 20 Novembre 1714. vi ordinammo, che atteso l'accrescersi sempre più nel Regno di Sicilia le violazioni dell'Immunità, giurisdizione, e libertà Ecclesiastica, e specialmente le Compulsioni, Consultæ, ed Instigazioni all'inosservanza degl' Interdetti di nostr'ordine apposti nella Città, e Diocesi di Catania, e Girgento, Voi, ed il vostro Tribunale doveste procedere alla formazione de' Processi, e trasmissione de' Monitori contro quelli, che fossero risultati Violatori, come sopra, Mandanti, Compulsori, Consultori, Instigatori, ed in qualunque modo Cooperanti alla contravvenzione di detti Interdetti, tanto direttamente, quanto indirettamente, concedendovi a tal'effetto le facultà necessarie, e quantunque, voi, & il vostro Tribunale, come Essecutor Generale delle Lettere Apostoliche, avereste potuto procedere in questa Causa, e Cause con le vostre ordinarie facultà; Nondimeno à maggior cautela, e di nostro proprio moto, certa scienza, e pienezza della Nostra Potestà assoluta, preservando primieramente tutte, e singole ragioni, che intorno à ciò avessero potuto in qualunque modo, e tempo competere al nostro Fisco, & avocando à Noi, in quanto avesse fatto di bisogno, questa Causa, e Cause da qualunque Tribunale, Congregazione, e Giudice, come anche havendo per espresso il contenuto del Processo, & Processi fabricati d'ordine nostro, come se di parola in parola vi fossero stati inseriti: Con detto Nostro Chirografo le commettevamo à Voi, ed al vostro Tribunale con li suoi annessi, connessi, emergenti, e dipendenti, anche con la clausola quam, & quasi, comandandovi espressamente, che non solo in virtù delle vostre facultà generali, ma anche in vigore delle particolari con detto nostro Chirografo concedutevi, doveste procedere alla trasmissione de' Monitorii, e Citazione contro tutti quelli, che da Processi nel vostro Tribunale formati sufficientemente fossero restati indiziati per Violatori dell'Immunità, Giurisdizione, e libertà Ecclesiastica, Mandanti, Compulsori, e Consultori, Instigatori, & in qualsivoglia modo tanto direttamente, quanto indirettamente Cooperatori all'inosservanza dell' Interdetti di nostr'ordine apposti nelle Diocesi di Catania, e di Girgento, e contro qualsivoglia Persona, tanto Laici di qualsivoglia grado, preeminenza, e dignità, quanto Ecclesiastici Secolari, e Regolari di qualsivoglia Ordine, Congregazione, & Istituto, & anche della Compagnia di Gesù, e quantunque si trattasse di Consultori, Qualificatori, & altri simili Ministri del Sant'Officio di quel Regno e di ogni altra Persona di speciale, specialissima, & individua nota degna, ed insieme vi concedemmo tutte le facultà di procedere à suo tempo contro li sudetti, benchè da Noi non nominati, e dichiararli incorsi in tutte, e singole censure, che sono prescritte da sacri Canoni, Decreti de' Concilii Generali, e Costituzione Apostoliche, come meglio in detto Chirografo, che abbiamo qui per espresso, come sulle registrato di parola in parola, quale non solo confermiamo in tutto, e per tutto, ma ampliamo in modo, che espressamente di simil nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra potestà assoluta, concediamo à Voi, e vostro Tribunale, dopo avere una, e più volte proceduto alle dichiarazioni, e condanne contro li Violatori sudetti, senza bisogno d'altro Chirografo possiate, e possa il vostro Tribunale continuare, e nuovamente formare Processi contro li sudetti Violatori de' medesimi in detto Regno di Sicilia, e particolarmente nelle Città, e Diocesi di Catania, e Girgento, compresi ancora la Città, e la

Genor Chirographi Pontificii.

Alia potestatis Laicalis attentata, & cetera contra Pontificiam Auctoritatem.

Duo Regulares Cappucini in odium Interdicti à Laicali potestate è Liparenfi Insula in exilium depulsi, & ad Calabria littora deportati.

Archidiaconus Carnevale ad instantiam Laicalis potestatis constitutus Vicarius Generalis Liparenfis, & à Pontifice excommunicatus nisi Vicariatum dimisisset, officium temerè exercet.

Processus omnium præmissorum delictorum à Pontifice committitur per speciale Chirographum Tribunali A. C.

Diocefi di Lipari, e dichiararli incorfi nelle pene, che di ragione faranno competenti in efecuzione de' sacri Canoni, Decreti de' Concilii Generali, Conftituzioni, e Brevi Apoftolici, e particolarmente del noftro Breve emanato fotto li 6. Novembre 1714. fuper omnimoda, & inviolabili obfervantia Ecclefiaftici Interditti &c. fenza pregiudizio d'altre pene, che de Jure competeffero; Ed affincbe più facilmente poffiate ciò efeguire in avvenire, e quante volte occorrerà, senz'altro Noftro Chirografo, vi concediamo ancora la facultà, rimoffa ogni appellazione, richiamo, ricorso, oppofizione di nullità etiam ex tribus, & altre ordinarie, e ftraordinarie di poterli citare per Editto, conflandovi anche fommariaemente, & efragjudicialmente, e quanto vi parerà che baffi del non tutto accesso, volendo, e decretando, che il Monitorio, o Monitorii, che intorno a ciò fi fpediranno da voi, e voftrò Tribunale, affiffi che faranno in Roma alla Baftica di San Pietro, alla Curia Innocentiana, & in Campo di Fiore, & alle Chiefe Cathedrali, o maggiori delle Noftre Città, Terre, & Luoghi di Terracina, Nettuno, Porto d'Anzio, Fiumicino, Civita Vecchia & Ancona, vagliano, & habbiano la loro forza, e vigore contro chi fi fia, come fe personalmente foffero ftati citati, moniti, & intimati, derogando in quanto fia di bifogno, a quello effetto, e per quefta volta folamente alle Conftituzioni Apoftoliche fatte, & ordinate anche ne' Concilii Generali, e particolarmente a quelle delli Noftri Predeceffori Bonifazio Ottavo de una, & d'Innocenzo Terzo nel Concilio Generale Lateranefe de duabus Dietis, & ogni altra cofa, che faceffe in contrario, ancorche haveffe bifogno d'efpreffa fpecifica, & individua menzione, li tenore delle quali tutte, e fmgole vogliamo, che fi abbia qui per efpreffo, & inferto di parola in parola, e che il prefente noftro Chirografo vaglia, & habbia il fuo pieno effetto, vigore, & efecuzione con la noftro folafottofcrizione, benchè non fia registrato nelli Libri della noftro Camera, nè in alcun modo fia fervata la forma della Conftituzione di Pio Quarto parimente Noftro Predeceffore de regi'randis, alla quale perciò per quefta volta fola deroghiamo, e che contro di effo non fi poffa in alcun tempo opporre di obrezione, o fubrezione, mancanza della noftro volontà, & intenzione, nè qualfi voglia altro difetto, benchè degno di efpreffa, fpeciale, & individua menzione, e che non fi poffa diverfamente interpretare, o giudicare, dichiarando nullo & irritato tutto ciò, che in contrario da qualunque perfona fcientemente, o ignorantemente fi faceffe, o fi attentaffe. Non oftante quanto a tutte, e fmgole cofe premeffe qualfi voglia Conftituzioni, & Ordinazioni Apoftoliche, Concilii, anche Generali, Statuti, Ufi, Confuetudini, Decreti, Indulti, e Privilegii fotto qualunque forma, e tenore, etiam con derogatorie di derogatorie, etiam concessi motu proprio, e per remunerazione di fervicei refi alla Religione Cattolica, e alla Santa Sede, e con qualfi voglia altre claufole, e decreti; Alle quale tutte, e fmgole, etiam più volte confermati e benchè ricercaffero fpeciale, & individua menzione, havendo li loro tenori per efpreffi, di fimil moto proprio, e pienezza della noftro assoluta potestà, efpreffamente per quefta volta fola, e per gli effetti fudetti pienamente deroghiamo, perche tale è la noftro certa, efpreffa, e determinata mente. Dato dal noftro Palazzo Apoftolico di Monte Cavallo quefto di 16. Marzo 1715.

CLEMENS PAPA XI.

Petit, & fumma cum instantiâ postulat, sine præjudicio tamen procedendi fuis loco, & tempore contra alios in præfenti Monitorio non expreffos, & in præmissis, vel circa ea huc ufque repertos, vel in pofterum repierendos cul-

pabiles tam ex caufis prædictis, quam cujuscumque alterius læfionis immunitatis, jurisdictionis, & libertatis Ecclefiafticæ, ac omnium, & fingulorum jurium hæcenus quomodolibet, & quatercumque Fifco acqifitorum, & competentium fuis loco, & tempore deducendorum, de quibus omnibus, & aliis de jure, & de ftyle protestandis expreffè protestatur, ita ut protestatio hujusmodi intelligatur facta, & repetita in qualibet parte harum nostrarum literarum Monitorialium, & in toto Processu defuper in pofterum fabricando, & non aliàs &c. quatenus sibi literas Monitoriales ad Partes per Edictum publicum in locis in præinferto Chirographo designatis affigendas, exequendas, & publicandas, cum pro illis exequendis in Regno Siciliae tutus non pateat accessus, in formâ solitâ decernere, & concedere, & aliàs de opportuno juris remedio providere dignemur. Nos igitur Nicolaus Spinula Archiepiscopus Thebarum, Judex Executor, & Auditor prædictus attendentes requisitionem hujusmodi fore justam, & rationi consonam in vim ordinariæ nostræ auctoritatis, præinfertoque Chirographo Nobis, ut præfertur, præfentato inhaerentes, ac etiam facultate in illo Nobis, noftroque Tribunale attributa utentes, confititoque Nobis per Teses fide dignos de mandato nostro jam examinatos ad dictum Regnum Siciliae &c. in quo moram trahunt, & morari solent citandi, & monendi, pro præfentibus noftis Monitorialibus literis exequendis tutum non patere accessum, peritas literas Monitoriales concedendas, & in locis infradicendis exequendas, & publicandas fore, & esse duximus, & mandamus per præfentes.

§. 21. Quo circa vobis omnibus, & fingulis fupradictis, ac veftrum cuilibet in folidum tenore præfentium committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ ftrictè præcipiendo mandamus, quatenus vifis iisdem præfentibus per præfens publicum noftro Edictum in Romana Curia in Audienciâ publicâ literarum contradictarum Sanctiffimi Domini Noftri Papæ legen. & ad valvas Bafticæ Principis Apoftolorum, Curia Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ, & extra eam in Confinitibus Maritimis hujus Status Ecclefiaftici, nempe in Civitatibus, Terris, & Locis Terracinae, Neptuni, Portus Antii, Fiumicini, Civitatis Vetulæ, & Anconæ per affixionem, publicationem, & executionem ad valvas Cathedralium, & Majorum Ecclefiarum refpectivè, ex parte noftâ, imò veriùs Apoftolicâ authoritate pro nunc, & sine præjudicio facultatis procedendi fuis loco, & tempore contra alios, ac etiam contra prædictos gravioribus poenis repertos, vel repierendos culpabiles, (quorum aliqui iterum incurrerunt in censuras, licet aliàs excommunicati declarati extiterint) quam facultatem Nobis expreffè referavimus, fupradictos Josephum Fernandez Præfidentem Tribunalis Magnæ Curia, Antoninum Negri Præfidentem Tribunalis Confistorii Sacrae Conscientia, Comitum Borda Confultorem, Nicolaum Pensbene Præfidentem Advocatum Fiscalem Magnæ Curia, Franciscum Mariam Cavallaro Judicem Magnæ Curia Civillis, Ignatium Perllongum Advocatum Fiscalem Tribunalis Patrimonii, Dominicum Piccione Fiscalem abolita asserta Monarchia, Mattheum nuncupat. lo Velchio Porterium, seu Satellitem, N. alterum Porterium, seu Birruarium, Doctorem Dominicum Ondars Auditorem à Studiis d. Perlongi, N. Taurinensem Conservatorem Regni, Nicolaum Ardizzone Delegatum, Notarium Philippum Gumena, N. N. N. N. N. N. Milites Sabaudos cum dicto Delegato transmissos, N. N. duos famulos Canonici Roccaforte, N. Castris Orsini Præfentem, Dominicum Constantino Judicem Catania, Franciscum

Nomina Vicelatorum Interdicti, & Ecclesiasticæ Immunitatis & Pontificiæ authoritatis

Marino Ducem Justitiæ Catania N. N. N. N. N. N. N. Milites Porta Mesana nuncupat. della Guardia, N. Caput da Militum, N. Giovanninum Sabaudorum Militum Capitaneum, Petrum Angelum Canizzaro Ducem Justitiæ Barra Franca, Joannem Schird Ducem Armorum, N. ejus Locumtenentem, Paulum Spada illius Militem, Josephum Galiano Magistrum Notarium, N. N. N. N. N. N. usque ad numerum sexdecim circiter dicti Ducis Armorum Milites, Hieronymum Angioenum Ducâ d'Angio nuncupatum, Christophorum la Puma carcerum Episcopatum Agrigenti Custodem, Ignatium Marigo Portorium, seu Birruarium Agrigenti, Franciscum la Pedura Secretum Civitatis Catanisseta, Julium Scavone Portorium, Petrum la Pedura ejusdem Secreti filium, Vincentium, aliàs l'Intronato de Bivona, Antonium Gresca Graci, Demetrium de Plana Græcorum, N. Prefectum Castri Columbaria Drepani, N. N. N. N. N. N. Vigiles Custodiæ Religiosorum in dicto Castro appositos, Erasmum Mandria Birruarium Civitatis Sacca, Vitum Palermo Ducem Justitiæ dicte Civitatis, Onuphrium Celesti Ducem Justitiæ Civitatis Leucate, Hectorem Antinoro Ducem Armorum, N. N. N. N. N. ejus Equestres Milites in numero quatuordecim circiter, Franciscum Ingastone Commissarium Generalem, Franciscum Baldanza ejus Magistrum Notarium, Joannem Mendozza de Piazza Ducem Armorum Vallis nota, N. N. N. N. Milites sociantes, N. Margaria, qui dicitur Commandante della Città, Carolum Alconada nuncupat. l'Ajutante, Franciscum Hernandez dictum Sargente Maggiore Archidiaconum Emanuelem Carnovale Vicarium Generalem Liparen. intrusum, Magistrum Pizzolante Provinciale Ordinis Carmelitarum Panormi, & Fratrem Antonium de Fusa Guardiamum Cappuccinorum Lipare, citetis, moneatis, & requiratis, prout Nos eosdem harum ferie citamus, monemus, & requirimus primo, secundo, & tertio peremptorio termino, quatenus infra duorum mensium spatium, quorum priores viginti dies pro primo, alii viginti dies pro secundo, posteriores verò viginti dies pro tertio, ultimo, & peremptorio termino, ac trinâ canonicâ monitione assignamus, & vos assignetis, debeant, & quilibet ipsorum, prout eostangit, debeat Romæ in judicio coram Nobis, vel infra scripto Perillustri, & Excellentissimo Domino Dominico Cesare Florello, Locumtenente Nostro in Criminalibus Generali legitime comparuisse, & comparere ad deducendum, & allegandum causam quare non debeat ipsos, & eorum quemlibet in omnes, & singulas censuras, & pœnas in Sacris Canonibus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ in die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solitâ contentas, inflictas, impositas, & comminatas incidisse, & incurrisse declarari, ac sine præjudicio aliarum pœnarum in eos, vel eorum singulos irrogandarum contra illos, & illorum quemlibet literas quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari, ac ad omnes, & singulos actus de, & super præmissis, & circa ea quomodolibet necessarios, & opportunos procedi, nec non respectivè ad videndum se se in censuras, & pœnas hujusmodi incidisse, & incurrisse declarari, ipsique Domino Procuratori Ficali Generali Jus, & Justitiam ministrari. Certificantes eosdem Josephum Fernandez, Antoninum Negri, Comitem Borda, Nicolaum Pensabene, Franciscum Mariam Cavallaro, Ignatium Perlongo, Dominicum Piccione, Mattheum nuncupat. lo Vecchio, N. alterum Porterum, Doctorem Dominicum Ondars, N. Taurinen. Consultorem Regni, Nicolaum Ardizzone, Notarium Philippum la Gumenà, N. N. N. N. N. N. N. Milites Sabaudos cum Delegato transmissos, N.

Citantur, & monentur omnes supra nominati ad comparandum & allegandum causam quare declarari non debeant incidisse in Censuras & pœnas &c.

N. duos famulos Canonici Roccaforte, N. Castri Orfini Prefectum, Dominicum Constantino, Franciscum Marino, N. N. N. N. N. N. N. Milites Porta Mesana, N. Caput dictorum Militum, N. Gioannini Sabaudorum Militum Ducem, Petrum Angelum Canizzaro Ducem Justitiæ Barra Franca, Joannem Schird, N. ejus Locumtenentem, Paulum Spadam illius Militem, Josephum Galiano, N. N. N. N. N. N. usque ad numerum sexdecim Milites, Hieronymum Angioenum nuncupat. Duca d'Angio, Christophorum la Puma, Ignatium Marigo, Franciscum la Pedura, Julium Scavone, Petrum la Pedura, Vincentium aliàs l'Intronato, Antonium Gresca Graci, Demetrium de Plana Græcorum, N. Prefectum Castri Columbaria Drepani, N. N. N. N. N. N. Vigiles Custodiæ Religiosorum in dicto Castro appositos, Erasmum Mandria, Vitum Palermo Ducem Justitiæ Civitatis Sacca, Onuphrium Celesti, Hectorem Antinori, N. N. N. N. Equestres, Milites in numero quatuordecim circiter, Franciscum Ingastone, Franciscum Baldanza, Joannem Mendozza, N. N. N. N. Milites Sociantes, N. Margaria, qui dicitur Commandante della Città, Carolum Alconada nuncupatum l'Ajutante, Franciscum Hernandez dictum Sargente Maggiore, Archidiaconum Emanuelem Carnevale, Magistrum Pizzolante Provinciale Ordinis Carmelitarum Panormi, & Fr. Antonium de Fusa Guardiamum Cappuccinorum Lipare, sic citatos, & monitos, quod si in dicto termino ipsis præfixo legitime non comparuerint, vel aliquis eorum non comparuerit, Nos, vel dictus Locumtenens Criminalis infra scriptus, servatis terminis de stylo Curie servari solitis, ad omnium, & singularum censurarum, & pœnarum prædictarum (ultra aliàs de jure competentes reservatas) incurfus declarationem, & executionem, Cedulonumque dicte Excommunicationis relaxationem, affixionem, publicationemque respectivè, & ad omnia alia necessaria, & opportuna deveniemus, & procedemus, sive deveniet, & procedet justitiâ mediante, eorum absentia, & contumaciâ non obstante. In quorum fidem &c Datum Romæ ex Magnâ Curia Innocentianâ Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1715. Indictione octavâ, die verò 9. mensis Decembris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Clementis Divinâ Providentiâ Papæ Undecimi Anno decimo sexto.

Dominicus Casar Florellus Locumtenens, & Judex Deputatus.

Paulus Fatius Curie Casarum Camera Apostolica Notarius.

Die 17. Martii 1716. Elapsis terminis in antedicto Monitorio præfixis, aliisque servatis de stylo Curie servari solitis, lata, & publicata sunt contra omnes citatos Contumaces Sententia declaratoria incurfus in omnes, & singulas censuras, ac pœnas in eodem Monitorio contentas, & comminatas.

Eademque die decreta, relaxata, typis edita, & consuetis locis Urbis palam affixa sunt publica Sebdula Cedoloni nuncupata, qua universis Christianidelibus denunciati fuerunt Excommunicati vitandi, ac in eventum mortis privati Ecclesiastica Sepultura ii omnes, & singuli, contra quos præfata Sententia lata fuit.